

Beslutning om, hvorvidt videre Undersøgelse eller Undersøgelse paa en anden Maade maatte være nødvendig eller ikke. Men jeg maa tilføje mig endnu at henlede Opmærksomheden paa en anden Grund, hvorfor det maa være rigtigst, især da Meningerne om en Undersøgelsescommissions Nedsættelse er deelte her i Thinget, at indslaae paa den her betegnede Bet. Det er nemlig med Hensyn til disse Resolutioner i Almindelighed nødvendigt, at fatte de samme Beslutninger som i Landstinget. Vi kunne ikke undlade ved den hele Institutions Oprettelse og ved den særegne Indretning, vi ville give den, at tage Hensyn til, at Statsrevisorerne, som enkelte Personer betragtede, aldeles ikke have nogen efter Grundloven bestemt Stilling, men at det er et Statsrevisorat, bestaaende af de haade af Folkethinget og af Landstinget udnævnte Statsrevisorer, som skal træde i Virksomhed. Det er derfor af højeste Vigtighed, at vi ikke her komme til andre Resultater end dem, man kommer til i det andet Thing; thi, naar begge Thing ikke ere enige i disse Punkter, saa kan Statsrevisoratet ikke faae sin endelige Dannelselse, og saalænge dette ikke er færdigt, er Udnævnelsen af Statsrevisorerne af det enkelte Thing til meget liden eller ingen Nytte. Jeg vil derfor gjentagende bede Thinget erindre, at der foreligger for det andet Thing et ligelydende Forslag som dette, og at det er høist ønskeligt, at der af begge Thing bliver antaget de samme Resolutioner. Ved det af Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgfreds (N. Sørensen) stillede Forslag skal jeg ikke opholde mig længe; jeg troer, at han ogsaa ved denne Leilighed har talt om, at en Arbejder er sin Løn værd. Det kommer imidlertid meget mindre an paa, at sige, at man holder ved denne almindelige Sætning, end paa Ansættelsen af det vedkommende Arbejdes Omfang, og af hvad man anseer for en passende Løn. Nu er jeg rigtig nok noget i Forlegenhed med, hvorledes jeg skal bedømme den Ansættelse, som er udtalt med Hensyn til Arbejdets Omfang, thi snart betegnes det som Noget, der kan udrettes ved Siden af andre Forretninger, og snart er det betegnet som et næsten uoverkommeligt Arbejde. Jeg troer

nu, at man har Ret i at ansee Arbejdet for næsten uoverkommeligt, thi jeg holder for, at Statsrevisionen kan besørges af 4 dygtige Mænd, og at det er et for disse overkommeligt Arbejde, selv om Undersøgelsen af det tidligere Aars Status og af Pensioners og Naadesecretariatets Lister overdrages de første Statsrevisorer; men jeg troer paa den anden Side igjen, at det er et Arbejde, som er saa stort og uoverskueligt, at det vil medtage 4 dygtige Mænds hele Tid i det første Aar. Derfor antager jeg, at en Løn — og heri har Udvalget ogsaa været enig — af 2,000 Rbd. til Enhver af dem er en passende Betaling idetmindste for det første Arbejde. Jeg skal ogsaa her tilføje den samme Bemærkning, som jeg gjorde ved den første Resolution, at det ogsaa her kommer an paa, at der af begge Thing tages eensartede Beslutninger. Hvad det til mig som Ordfører af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste District (Wilens) rettede Spørgsmaal angaaer, veed jeg virkelig ikke, hvad han hermed har meent; det vedkommer paa en Maade aldeles ikke Thinget, om de Mænd, som man overdrager Arbejdet til for et Aar, have Pension eller Bartpenge fra et andet Sted og, hvorvidt disse Bartpenge eller Pensionen ikke vilde behandles idetmindste analogisk efter Pensionensloven, nu da denne er udkommet som endelig Lov; thi det vil erindres, at der er bestemt med Hensyn til dem, som have Bartpenge eller Pensioner, hvorledes der skal forholdes med deres Pensioner og Bartpenge, naar de overgaae i Communs eller anden Tjeneste enten paa bestemt Aarmaal eller for bestandigt; det vedkommer ialtsald ikke Rigsdagen, men blot Finansministeren, hvorledes han i saa Henseende troer at burde handle; Thinget har naturligvis sin Ret forbeholdt at dømme om den Maade, han behandler disse Mænd paa, er overensstemmende med Pensionensloven eller ikke, og det vil da i sin Tid blive en Sag, som Thinget kan paatale, hvis det antager, at han i saa Henseende ikke har handlet analogt eller conformt med Pensionensloven; jeg troer ogsaa, at det i Virkeligheden ikke vilde kunne gaae an, i Resolutionerne at optage saadanne Bestemmelser med Hensyn til enkelte Personer, hvorpaa For-